

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

(Jēk. 4:15)

Priekules draudzes kalendārs

24. decembris, trešdiena *Kristus piedzimšanas svētvakars*
19.00 **SVĒTVAKARA DIEVKALPOJUMS**

(ar draudzes kora piedalīšanos)

25. decembris, ceturtdiena *Kristus piedzimšanas svētki*
14.00 **SVĒTKU DIEVKALPOJUMS.**

(piedalās komponists un ērģelnieks Arturs Jankausks un tubists Arvids Petkus)

Turpināsim svinēt svētkus pēc dievkalpojuma kopā pie galdiem, līdz ņemot groziņus

28. decembris, SVĒTDIENA *Svētdiena pēc Ziemsvētkiem*
14.00 **DIEVKALPOJUMS.**

Draudzes pilnsapulce pēc dievkalpojuma

1. janvāris, ceturtdiena *Jēzus vārda došanas diena*
14.00 **DIEVKALPOJUMS.**

4. janvāris, SVĒTDIENA *Zvaigznes dienas tēma*
14.00 **DIEVKALPOJUMS.**

6. janvāris, otrdiena 8.30 *Rīta svētrīdis (baznīcā)*
18.00 AA – grupa un līdzatkarīgie

8. janvāris, ceturtdiena 8.30 *Rīta svētrīdis (baznīcā)*

11. janvāris, SVĒTDIENA *Mūsu Kunga Kristības tēma*
14.00 **DIEVKALPOJUMS bez Svētā Vakarēdiena**

13. janvāris, otrdiena 8.30 *Rīta svētrīdis (baznīcā)*
18.00 AA – grupa un līdzatkarīgie

15. janvāris, ceturtdiena 8.30 *Rīta svētrīdis (baznīcā)*

Bunkas draudzes kalendārs

24. decembris, trešdiena *Kristus piedzimšanas svētvakars*
21.00 **SVĒTVAKARA SVĒTBRĪDIS** baznīcas drupās

26. decembris, piektdien *Otrie Ziemsvētki*
10.00 **SVĒTKU DIEVKALPOJUMS.**

Draudzes pilnsapulce pēc dievkalpojuma

(Pēc tam turpināsim svinēt svētkus kopā pie galdiem)

4. janvāris, SVĒTDIENA *Zvaigznes dienas tema*
11.00 **DIEVKALPOJUMS (bez svētā vakarēdiena)**

Priekules un Bunkas evaņģēliski luterisko draudžu

M ā j a s L a p a

24.decembris 2008. – 17.janvārim 2009. Nr.14 (53)

Arī Jāzeps...nogāja uz...pilsētu, vārdā Bētlemi,...ka pierakstītos ar Mariju,.. kas bija grūta. Un, tiem turpat esot, viņai laiks pienāca dzemdēt.

Un viņai piedzima pirmdzimtais Dēls, un viņa To ietina autiņos un lika silē, jo tiem citur nebija vietas tai mājoklī. (Lk.2)

Šī ir pazīstamā daļa no notikuma, kas ir Ziemassvētku svinēšanas pamatā, proti - Dieva Dēla piedzimšana Bētleme. Viņš piedzima kūtiņā, jo Jāzepam un Marijai “*citur nebija vietas tai mājoklī*”. Šis stāsts runā par reālu notikumu, kas notika toreiz, bet reizē arī runā par notikumu, kas reāli notiek tagad, kad mēs dzirdam šo vēsti šodien. Dieva Dēls vēl joprojām meklē vietu, kur var piedzimt! Pārnesta nozīmē, Viņš meklē vietu mūsu sirdī. Jautājums ir: vai mums ir vieta Viņam? Vai mēs pārāk daudz nepiepildām mūsu dziļāko būtību ar otršķirīgām lietām, kas pēc kāda laika mums dod tukšuma sajūtu un vilšanos? Kas galu galā ir tas, kas ir pastāvīgs un svarīgākais?

Lai neietu garām šim piedāvājumam - dzīvot ar debesu gaismu un dzīvību sevī - tāpēc uzņemsim šos Kristus piedzimšanas svētkus ticībā! Atvērsim savas sirds durvis, kad Dievs, caur savu Dēlu, nāk pie mums un klauzina!

Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klauzīnu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani. (Atkl.3:20)

Ja mēs Jēzu uzņemam pazemībā, tad kopā ar Viņu mūsu sirdīs var ienākt tāds prieks un miers, kas ir īsts, pastāvīgs un pat mūžīgs.

Novēlu Jums to piedzīvot šajos svētkos, un būsim kopā gan dievkalpojumos, gan ģimenēs, lai to piedzīvotu.

Priekules ev.lut.draudzes mācītājs. Hanss Jenssons

Ziemassvētku vakarā

„Bet cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa vārdam. Kas nav dzimuši ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet no Dieva.”
(Jņ. 1:12-13)

Ziemassvētkiem raksturīgi ļoti spilgti un iemīļoti simboli: eglīte, dāvanas, ģimenes locekļu un draugu sapulcēšanās kopā. Ziemassvētki pat smaržo tā, ka tos nevar sajaukt ar citiem svētkiem. Un, protams, Ziemassvētku dziesmas, zvani, sveču mirdzums. Ne velti Jānis Jaunsudrabiņš, pieminot Latviju, kā augstāko punktu gadā piemin braucienu uz baznīcu Ziemassvētku vakarā. Visi šie simboli kā vaiņags apvij to, kas ir centrā. Tur Ziemassvētku viduspunktā ir Bērns. Visi šie simboli norāda uz Viņu. Tādēļ skan dziesmas un mirdz sveces, lai mēs kā gaismu tumsā ieraudzītu Kristus Bērnu.

Man vienmēr ir šķitis fascinējoši skatīties pazīstamu cilvēku bērniņas fotogrāfijas. Bērns ir kā vēl nepiepildījies cerība, kā nākotne, kas ne pilnā mērā, tomēr jau ir klātesoša.

Droši vien arī Jāzeps un Marija Betlēmes kūti skatījās uz tikko dzimušo Jēzu un mēģināja Viņa sejiņā ieraudzīt kaut ko no tās nākotnes, ko eņģeļi bija viņiem pasludinājuši, ko gani atnesa no Betlēmes laukiem un ko viņi noteikti bija dzirdējuši no senajiem praviešu rakstiem. Pats vārds, ko eņģeļi lika Viņam dot, - Jēzus nozīmē: Dievs izglābj, Dievs ir glābējs. Tas izpauž Dieva apņemšanos izglābt, atsvabināt. Tas parāda, ka Dieva gribētā nākotne visai radībai ir brīvība un svētlaimes dzīve. Par to Bībelē daudz augstu vārdu sacīti: „Ko neviena acs nav redzējusi, ko neviena auss nav dzirdējusi, kas nav nācis neviena cilvēka sirdī – to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl” ; Nāciet, mana Tēva svētītie, Viņa mūžīgajā priekā” ; Tur nebūs ne asaru, ne sāpju, ne vaidu, ne nopūtu, pat nāves vairs nebūs, un viss būs darīts jauns”.

Vislabākais pasaulē, kaut kas tik labs, ka pat nav vārdu un priekšstatu, lai to izteiktu. Tādēļ mēs sakām – paradīze, Debesu valstība. Tā ir Dieva gribētā nākotne katram cilvēkam. Un par Kristus dzimšanu ir sacīti: „Lūk – Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi.”

Tikai retais nebūs piedzīvojis, ka, ieejot dievnamā un tuvojoties Kristus tēlam – krucifiksam vai svētbildei - , pat stresainas dienas vidū dvēselē ielīst mirs, atveldzējums. Tā bieži jūtas arī cilvēki, kas

nav izteikti reliģiozi. Šie mirkļi viņiem ir dārgi. Arī Ziemassvētki tādus mirkļus dāvā. Kas tas ir? Vai pašiedvesma? Tā nav pašiedvesma. Tuvojoties kristus simboliem – altārim vai ikonai -, mēs pievirzāmies tam, uz ko šie simboli norāda, - Jēzum Kristum. Mēs tuvojoties savai nākotnei Dievā. Un tāds tuvums sāk darboties dziedinoši jau tagad.

Debesu valstība ir tā, kur nožūst asaras, apimst vaidi, kur nav sāpju, stresa, vientulības, vilšanās. Tā ir nākotne. Bet Kristus tuvumā tās veselums dziedē jau tagad. Un cilvēki runā par brīnumu, jo sajutuši jaunu dzīvi, nākotnes dzīvi vecās pasaules vidū.

Ziemassvētkos par brīnumu runā vairāk nekā jebkad. Tā arī jābūt, jo Ziemassvētki ir kristus klātbūtnes simbols.

Mūsu dzīves kādreiz var tā samezgoties un samudžināties ka nespējam neko atšķetināt. Tādā stāvoklī dažreiz nonāk mūsu attiecības ar cilvēkiem. Diemžēl tādā stāvoklī var nonākt mūsu attiecības arī ar Dievu. Un nekas nepalīdz, kā vienīgi, ja varētu tos mudžekļus izgriezt un aizmest projām un sākt no jauna taisnu dzīvi. Ak, kā mēs to vēlētos! Un bieži izsakām to vārdos: „Kaut varētu dzīvi sākt no sākuma, tad es dzīvotu citādi.” Taču dzīvi nevar nodzīvot otrreiz. Tādēļ Dievs sūtīja Pestītāju, Atbrīvotāju ar piedošanas vēsti. Piedošana arī nozīmē – izgriezt un aizmest neatrisināmos samezglījumus un sākt ar taisnotu dzīvi. Svētais vārds – piedošana. Tā izlīdzina mūsu attiecības ar Dievu. Un Dieva piedošanu saņēmušiem dod mums spēku pašiem piedot un lūgt piedošanu. Tā ir jaunā dzīve vecās pasaules vidū. Nākotne, kas laikam pa priekšu atnākusi Betlēmes Bērnā.

Saīsināts Arhibīskapa Jāņa Vanaga sprediķis

Uzdāvini Kristus piedzimšanas svētkos mūsu disku

”Šeit Dievs ir klāt!” ar Līgas Taurēnas dziesmu, slide shows par baznīcas vēsturi un baznīcas simboliku.

Draudzes grāmatgaldā var arī iegādāties vērtīgas dāvanas ar garīgo saturu

Draudzes pilnsapulce.

Sakarā ar to, ka nākošajā gadā būs draudzes padomes vēlēšanas, iepriekšējā kalendārgadā jāievēl Nominācijas komisiju, jā nolēm j par nākamās draudzes padomes pilnvaru termiņu, padomes locekļu skaitu un vēlēšanas laiku. Lai nolēmtu par šīm formalitātēm, tad:

Priekules draudzes pilnsapulce - 28 decembrī pēc dievkalpojuma,

Bunkas draudzes pilnsapulce - 26. decembrī pēc dievkalpojuma
